

Apostolische reis naar Sydney (Australië) ter gelegenheid
van de 23ste Wereldjongerendag (12-21 juli 2008)

Welkomstceremonie

Toespraak

Regeringsgebouw, Sydney

donderdag 17 juli 2008

*Excellenties,
Beste Australische vrienden,*

Het is met grote blijdschap dat ik u vandaag begroet. Ik wil graag de gouverneur generaal, generaal majoor Michael Jeffery en premier Rudd bedanken voor hun eerbetoon door aanwezig te zijn bij deze ceremonie en mij zo vriendelijk te verwelkomen. Zoals u weet heb ik enkele rustige dagen kunnen genieten sinds mijn aankomst in Australië afgelopen zondag. Ik ben heel dankbaar voor de gastvrijheid die mij is verleend. Nu kijk ik uit naar het 'Welcome to the Country' van vanmiddag door de inheemse bevolking en naar de viering van de grote evenementen die het doel vormen van mijn apostolische bezoek: de drieëntwintigste Wereldjongerendag.

Sommigen vragen zich misschien af wat duizenden jongeren beweegt, die deze voor velen toch lange en veeleisende reis maken om aan zo'n evenement deel te kunnen nemen. Sinds de eerste Wereldjongerendag in 1986 was het al duidelijk dat zeer grote aantallen jongeren de gelegenheid waarderen om samen te komen, hun geloof in Christus te verdiepen en zo met anderen de blijde ervaring te delen van gemeenschap in Zijn Kerk. Zij verlangen ernaar het Woord van God te horen en meer te leren over hun christe-

lijke geloof. Zij willen heel graag deelhebben aan een evenement, dat de hoge idealen in beeld brengt die hen inspireren. En ze gaan terug naar huis, vervuld van hoop en hun hernieuwde voornemen om aan de opbouw van een betere wereld bij te dragen. Voor mij is het een vreugde bij hen te zijn, met hen de bidden en de Eucharistie met hen te vieren. De Wereldjongerendag vervult mij met vertrouwen in de toekomst van de Kerk en onze wereld.

Het lijkt bijzonder passend de Wereldjongerendag hier te vieren, omdat de Kerk in Australië zowel de jongste is van alle werelddelen als de meest kosmopolitische. Sinds de eerste Europese nederzetting hier, laat in de achttiende eeuw, is dit land niet alleen een thuis geworden voor generaties Europeanen, maar ook voor mensen uit iedere hoek van de aarde. De enorme diversiteit van de Australische bevolking tegenwoordig geeft een bijzondere levendigheid aan wat, in vergelijking met de rest van de wereld, nog altijd kan worden beschouwd als een jonge natie. Toch waren, duizenden jaren voor de komst van westerse kolonisten, de enige inwoners van het land de inheemse volkeren, de *Aboriginals* en de *Torres Strait Eilanders*. Hun oude erfgoed vormt een essentieel onderdeel van het culturele landschap van het moderne Australië. Dankzij de moedige beslissing van de Australische regering om het onrecht te erkennen dat de inheemse bevolking in het verleden is aangedaan, worden nu concrete stappen gezet om verzoening te bereiken op basis van wederzijds respect. Terecht zoekt u de kloof te dichten tussen inheemse en uitheemse Australiërs, als het gaat om levensverwachting, onderwijsniveau en economische mogelijkheden! Dit voorbeeld van verzoening biedt hoop aan volkeren over de hele wereld die ernaar uitzien dat hun rechten worden erkend en hun bijdrage aan de maatschappij wordt gewaardeerd en bevorderd.

De kolonisten, die hier vanuit Europa naar toe kwamen, telden altijd een aanzienlijk percentage katholieken. En we mogen terecht trots zijn op de bijdrage die zij geleverd hebben aan de opbouw van het land, met name op gebied van onderwijs en gezondheidszorg. Eén van

de meest opmerkelijke figuren in de geschiedenis van dit land is de zalige Mary MacKillop, bij wier graf ik later vanochtend zal bidden. Ik weet dat haar volharding bij tegenslag, haar pleidooi voor rechtvaardigheid namens onrechtvaardig behandelenden en haar praktische voorbeeld van heiligheid een bron van inspiratie zijn geworden voor alle Australiërs. Generaties hebben reden om haar en de Zusters van Sint Jozef van het Heilig Hart, evenals andere religieuze congregaties, dankbaar te zijn. Namelijk voor het netwerk van scholen dat zij hier hebben gevestigd en voor het getuigenis van hun gewijde leven. In de meer seculiere omgeving van vandaag gaat de katholieke gemeenschap door met het leveren van een belangrijke bijdrage aan het nationale leven. Dit niet alleen via onderwijs en zorg, maar speciaal door de geestelijke dimensie te laten zien van vragen die prominent voorkomen in het hedendaagse debat.

Met duizenden jongeren die dit keer Australië bezoeken past het om te bedenken welk soort wereld wij overdragen aan toekomstige generaties. In de woorden van uw volkslied, dit land “heeft overvloed aan gaven der natuur, aan schoonheid, rijk en uitzonderlijk”. Het wonder van Gods schepping herinnert ons aan de noodzaak om het milieu te beschermen en verantwoord rentmeesterschap te voeren over de goederen der aarde. In dit verband merk ik op dat Australië zich serieus inzet om haar verantwoordelijkheid te nemen voor het natuurlijke milieu. Evenzo voor het menselijke milieu heeft dit land grootmoedig internationale vredesoperaties gesteund en aan conflictoplossing bijgedragen in het Pacifische gebied, in Zuidoost Azië en elders. Dankzij de vele religieuze tradities die in Australië

vertegenwoordigd zijn, is dit bijzonder vruchtbare grond voor oecumenische en interreligieuze dialoog. Ik kijk ernaar uit om lokale vertegenwoordigers van verschillende christelijke gemeenschappen en andere religies te ontmoeten tijdens mijn verblijf, en dit belangrijke werk aan te moedigen als teken van de verzoenende werking van de Geest die ons verplicht om eenheid te zoeken in waarheid en liefde.

Maar eerst en vooral toch ben ik hier om de jeugd te ontmoeten, uit Australië en uit heel de wereld, en te bidden voor een hernieuwde uitstorting van de heilige Geest over alle deelnemers aan onze vieringen. Het uitgekozen thema voor Wereldjongerendag 2008 is genomen uit de woorden die Jezus zelf sprak tot zijn discipelen, zoals opgetekend in de Handelingen van de Apostelen: "Wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en mijn getuigen zijn ... tot het uiteinde van de aarde" (1,8). Ik bid dat de heilige Geest geestelijke vernieuwing zal geven aan dit land, aan het Australische volk, aan de Kerk in heel Oceanië en inderdaad tot aan de uiteinden van de aarde. Jonge mensen worden tegenwoordig geconfronteerd met een verbijsterende veelheid aan levenskeuzes, zodat ze het soms moeilijk vinden om te weten hoe ze het beste hun idealisme en

hun energie kunnen kanaliseren. Het is de Geest die de wijsheid en de moed schenkt om de juiste weg te onderscheiden en te volgen. Hij bekroont onze armzalige pogingen met zijn goddelijke gaven, net als de wind die de zeilen vult en het schip voortstuwt, ver voorbij aan wat zwoegende roeiers met hun riemen kunnen bereiken. Op deze wijze stelt de Geest mannen en vrouwen in elk land en in elke generatie in staat heiligen te worden. Door de werking van de Geest hebben de jonge mensen hier bijeen voor de Wereldjongerendag misschien de moed om heiligen te worden! Dat is wat de wereld nodig heeft, meer dan wat ook.

Beste Australische vrienden, nogmaals dank ik jullie voor jullie hartelijke ontvangst en ik kijk ernaar uit deze dagen met jullie en met de jongeren van de wereld door te brengen. God zegene allen hier aanwezig, alle pelgrims en allen die in dit land wonen. En moge Hij altijd het Gemeenebest van Australië zegenen en beschermen.

© Copyright 2008 – Libreria Editrice Vaticana / R.-K. Kerkgenootschap in Nederland

Vertaling: H. Lohman M.A.